

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

XIV. Civiliùs ageretur si Summus Pontifex rogaretur ut remittat subsudia veteribus Annatis addita. Proponitur exemplum Cnuti Regis Anglorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

hoc dilemmate. Aut enim Annatæ accipiuntur contemplatione confirmationis electionis Episcopi, aut titulo subsidij. Primus casus laborat vicio simoniæ. Ad Principem autem spectat providere legibus suis ne Episcopi imperio suo subjecti crimen simoniæ committant; adeo ut de iis redditurus sit rationem, si conniveat. Quare Leo & Iustinianus Imperatores legibus eam suis prohibuerunt sub magnis pœnis. Et Gregorius magnus ad Francorum Reges Childebertum, Theodebertum, Theodoricum, ad eorumque successores in eorum personis scripsit officij eorum esse ut simoniam in regno suo extirpent, & reddituros eos Deo rationem conniventæ suæ. *Hortamur ut tam detestabile facinus de regno suo excellentia vestra prohiberi precipiat.* Infra: *Hoc admono, quia animam vestram salvari desidero.* Sanè Concilium Parisiense Ludovicum Pium monuit simoniam, quæ in Romana Ecclesia vigeat, ab ea amputandam esse imperiali potestate, cum consensu venerabilium Sacerdotum, id est, adhibito consilio Episcoporum Italiae.

I. 12. l. 43. C. de Episc. & Cleric.

Gregor. lib. 4. ep. 15. & alibi.

Glaber. lib. 5. c. 2.

Henricus III. Imperator simoniam prohibuit anno MCLVII. edicto lato in plenariis comitiis Galliarum & Germaniæ, ut tradit Glaber, illius temporis scriptor: *Tunc proposuit edictum omni Imperio suo, ut nullus gradus Clericorum vel ministerium ecclesiasticum pretio aliquo acquireretur; ac si quis dare vel accipere presumeret, omni honore destitutus, anathemate multaretur.* Eam quoque suis constitutionibus in Gallia prohibuerunt sanctus Ludovicus aliique Reges.

In secundo casu, Principes summam habent auctoritatem impediendi exactiones Curia Romanæ in regnis suis; quæ adeo perniciosæ olim fuere, ut Stephanus Tornacensis jocosè quidem, sed tamen exprobrans, scripserit in epistola CLXV. *Anglico plumbo teguntur Ecclesie, nudantur Romano.* Piaculum esset in Gallia, si quis de hac potestate dubitaret post edicta sancti Ludovici Regumque Philippi Pulcri, Philippi Valesij, Caroli V. VI. & VII. & post varias constitutiones Regum subsequenium. Quod si nolint eas in universum prohibere, possunt tamen eis modum adhibere; ut quoad enthronistica usurpatum est à Iustiniano, & ab Isaacio Commeno quoad jura quæ Presbyteri persolvebant Episcopo à quo ordinabantur. Cum autem inita sunt Concordata, Annatarum & provisionum Beneficiorum sumptus reducti sunt ad certum quendam modum; adeo ut nisi Romæ observetur, Rex possit prohibere ne nova exactio superponatur.

Vide Notas Baluzij ad epist. 13. Lupi Ferrar.

Nov. 123.

XIV. Quod si negotium istud paulò

liberaliùs tractare visum fuerit, rogandus erit Summus Pontifex ut remittat nova illa subsidia veteribus Annatis addita; ipsèque rationem habeat querelarum quæ sient adversus ministros Curia Romanæ. Hujus rei exemplum dedit Cnutus Rex Anglorum; qui religionis causa Romam petiit, obtinuitque ut Episcopi Angliæ liberi essent à solvendis pecuniis quæ ab eis exigebantur ratione Pallij: *Conquestus iterum sum coram Domino Papa, & mihi valde displicere dixi, quod mei Archiepiscopi in tantum angariabantur immensitate pecuniarum quæ ab eis exigebantur, dum pro Pallio accipiendo, secundum morem apostolicam sedem expeterem; decretumque est ne id deinceps fiat.*

XV. At Gallia anno M D X X I I. remedium his malis sibi parare studuit, propositis nimirum & explicatis Summo Pontifici incommodis quæ proveniebant ex novis illis & indebitis exactionibus quæ Romæ exigebantur pro expeditione Bullarum, præter Annatas, quæ modum excedebant, & quarum solutio in necessitatem versa erat; quarum rerum proponendarum cura demandata est illustrissimis Cardinalibus Turnonio & Gramontio. Sed in *Instructionibus*, quas vocant, sive mandatis quæ eis data sunt, habetur, Regem rogatum fuisse ut Ecclesiam Gallicanam congregaret, quò finis imponeretur his rebus honesto prorsus & decore adversantibus, utque cuncta revocarentur in eum statum in quo erant antiquitus. noluisse tamen Principem convocare cœtum illum, vitandis consequentiis; quia spem conceperat futurum ut Summus Pontifex toleraturus non fuerit novas illas & indebitas exactiones.

Anno M D L X I. Præses Ferrerius ad Pium IV. Summum Pontificem missus est, ut ei significaret querelas à Comitibus Aurelianensibus Regi Carolo IX. propositas adversus Annatas & Præventiones, rogaretque Pontificem ut querelarum hujusmodi causam excinderet, quandoquidem Annatæ illæ prohibitæ fuerant variis Regum prædecessorum ejus constitutionibus, velut contrariæ Libertatibus Ecclesie Gallicanæ; cum præsertim ab Academia Parisiensi aliique regi Academiis responsum fuisset eas exigere non posse absque enormi simonia. Quantum autem ad Concordata; mandatum est Ferrerio ut disereret ea per metum magis quam alio modo fuisse recepta, neque aliter publicata fuisse quam vi necessitatis, ideoque illa officere non posse Libertatibus Ecclesie Gallicanæ. Sed nullam video necessitatem quæ cogere possit ad ea extrema deveniri ut Concordatorum

Villanovæ lib. 2. c. 11.

Tit. 11. l. 1. de Reg. Anglor. lib. 2. c. 11.